

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Per la Espanya gran

L'oportunisme d'en Cambó ha estat objecte d'apassionats comentaris per part de les joventuts nacionalistes que no creuen en el *mannà* vingut del Ministeri d'Hisenda.

Ara mateix, l'actitut passiva del *leader* regionalista davant la reforma del Reglament del Notariat, que contrasta amb la seva mai discutida activitat en altres quefers d'ordre econòmic, ha tingut la virtualitat de provocar una protesta, que no tardarà a exterioritzar-se, essent-ne toc d'alerta les manifestacions, clares i contundents del regidor nacionalista senyor Carrasco, en l'Ajuntament de Barcelona, pronunciant-se contra l'actitut adoptada pel Ministre de Finances, senyor Cambó, en el susdit conflicte.

Aquesta postura del cabdill regionalista no desdiu poc ni molt de la seva posició des de que, traicionant l'Assemblea de Parlamentaris, va acceptar una *cartera* en el Govern de Espanya. D'aleshores ensà el voler participar en la «Gaceta» ha estat la seva més falaguera obsessió, venint a confondre's, per una ambició sens mida, en qualsevol dels polítics vulgars que han col·laborat en la pèrdua de les colònies, al desgavell de la Hisenda i a la recent desfeta del Marroc.

Ni l'autonomia integral, ni les delegacions per a que la Mancomunitat pugui desenrotllar una vida esplendorosa, fugint del raquitisme a que està sotsmesa; ni sisquera el sortir a la defensa de Catalunya en tot allò que pugui ésser atentatori a l'idioma i al dret català, preocupa al flamant Ministre de Finances; són les qüestions bancàries, les Duanes i l'Arrendatària de Tabacs les que mantenen en ell aquella peculiar frisansa que tant

l'ha popularitzat entre la femenina aristocràcia madrilenya.

Fa molts anys que ha privat en la Lliga aquesta política oportunista, de circ eqüestre, que ha permès als regionalistes anar del braç dels qui havien bescantat; tornant a abominar d'ells una vegada aconseguït llur objecte.

En la actualitat, es dona el cas de que governen els mateixos que han regit Espanya des de que el catalanisme donà fè de vida. Cap dels actuals ministres s'ha escapat de les censures, agravis i fins injúries de l'orgue regionalista i els seus afins; doncs bé, des de que, per a salvar (?) Espanya, el gran Cambó, per una pensada d'en Maura, ha entrat a formar part del ministeri, la seva sola presència, la saba repartida ha estat prou per a tornar en eminències als polítics, menys que mitjanies, que ahir, amb en Romanones, l'Alhucemas, o el malaguanyat Dato, col·laboraven en l'obra de govern.

Nosaltres, que recordem quan en el Parlament es debatia la qüestió catalana; que veiem la retirada dels regionalistes a les ordres d'en Cambó, després de les declaracions terminants d'en Maura enfront l'autonomia integral, no podem menys de somriure davant l'actual situació, que entranyaria la més greu de les claudicacions, sinó obeís a aqueixa tàctica oportunista, o millor dit, de particular conveniència a que aludíem en començar aquest article.

Ni la protesta del Centre Català de Nova York, ni la que projecten exterioritzar les joventuts nacionalistes de Barcelona, amb el Centre de Dependents al davant, són prou per a immutar al Ministre de Finances; ell se-

guirà la seva funesta gestió econòmica, prescindint de tot quant interressi a la vida de Catalunya; però, això sí, amb la vista fixa a una Espanya gran.

Política de persecució

Si les activitats que desenrotlla cap al Ministeri de Finances, el mai prou ponderat Don Santiago de Riva i d'Espanya, per a satisfer petites passions, fossin empleades en quelcom profit per al Districte, és innegable que podria sumar adeptes a la política que defensa. Però és el cas que al susdit *provincialero* li té de proporcionar un major interès tornar a la presidència de qualsevol comissió en el Municipi de Barcelona; i com que, per a arribar-hi, precisen mèrits, aquí teniu al senyor de Riva, ferm nacionalista amb *ceceo* madrileny, cerçant medis per a obtenir un sorollós èxit en aquest districte, que ha sigut, és i serà la pesadilla dels aventurers de la política que, ferm a la *seva tradició*, intenten desgovernar Espanya després d'haver-se enriquit mal governant Catalunya.

Si a Don Santiago no li proporciona la comissió provincial prou medis d'esbarjo, estem disposats a organitzar una *reprisse* d'aquella cèlebre comèdia, feta prop del que fou President de la Diputació de Barcelona, senyor Prat de la Riba, en ocasió de pidolar un seient en el consistori barceloní per a l'*amo* de Palou.

Llavors el senyor de Riva i d'Espanya era un destorb per a la política regionalista del Districte; avui és una *realitat* per als infeliços als qui fa servir de cap de turc, per les seves maquiavèliques conveniències particulars.

La política d'odis i rancúnies, que havíem desterrat d'aquest districte, sembla talment que vulga ressucitar-la el senyor de Riva. No cregui sorprendre'ns; estem a l'aguait, i apel·larem a tots els medis, per radicals que sien, per a malograr el seu intent.

El fracàs obtingut en les recents votacions per a regidors, sembla talment que hagi enarrit a l'almogàver (?) *codorniu*, que somniava en un resultat pel què afecta a nostra vila, que el permetés seguir ridicolitzant als que fins fa poc tenien sobre d'ells la responsabilitat de la política regionalista al Vallès. I es passa la vida extenent *papeletes de defunció*, com si volgués *cobrar-se* el ridícol amb que va obsequiar-lo el cos electoral el diumenge dia 5.

La política de persecució també té els seus *quiebros*.

I per als monomaníacs tenim una recepta infalible.

ERRE

La detenció del Director del Banc Industrial de Xina

«Paris, 24.

La notícia de la detenció del Director del Banco Industrial de la China ha causado extraordinària impressió en los centros financieros i polítics. M. Pernot entró ayer en la cárcel de la Santé.

El «ECHO NATIONAL» dice que el informe de M. Janneney será una revelación para muchos, ya que constituye una historia de conjunto documentadísima de la mala administración del Banco.»

Tots els diaris han publicat el telegrama que transcrivim, així com també donaren compte de haver sigut seqüestrats per manament judicial els bens dels concellers de la «Banca Italiana di Sconto»; ambdues midas radicals preses amb motiu de llurs suspensions de pagos.

A Espanya s'ha donat el cas escandalós del Banc de Barcelona, i per tot càstic als responsables, emparats des de certq poltrona ministerial, es gestiona el que es dicti una mida d'excepció que els posi a covert del Còdic penal.

Coses d'Espanya i dels prohoms de la Lliga.

El món dona voltes

Abans, «El Progreso», segons «La Veü», era la Gazeta dels Xinos.

Ara, tots aquells vells procediments d'embaucar i enganyar al públic, són els preferits pel diari regionalista, i tracta als seus lectors, talment com si fossin fills del Celeste Imperi.

Amb propaganda *fula*, que ens recorda la època en que el diari lerrouxista procurava mantenir el foc sagrat de l'entusiasme ja en el cap-tard del Rei del Paralelo, «La Veü», seguint aquells suats procediments, espeternega en mig de la desfeta lliguera, intentant ensarronar al *sanyó Esteve*, i volguent-li fer comprendre que l'espatacant victòria (?) obtinguda en les darreres eleccions municipals, ha coronat i satisfet els desitjos de tots els catalans.

Ei!, dels catalans que pensen igual que els homes de la plaça de la Cucurulla. *No confundir.*

En parlar dels resultats obtinguts arreu de Catalunya, ho fa «La Veü» d'una manera que, si no fes llàstima, faria riure.

El què ha succeït a Granollers, Terrasa, Martorell, Manresa, Sitges, Vilanova i Vilafranca, Girona, Figueres, Olot, Llída, Tarragona, i altres poblacions importants, és palesa mostra de que l'imperid'en Franciscuet de Verges s'en va en orri; sens comptar les hecatombes de Banyoles, Santa Coloma de Farnés, Torroella, Vendrell, Valls, Gandesa, Falset, que demostren que el temple de la plaça de la Cucurulla es demorena. En molts pobles dels apuntats,

la Lliga no ha tret ni un sol candidat per mostra; en altres i altres ha perdut les majories; i, en molts sense comptar els 29 que els han sigut perjudicials, han fet un paper tant trist, que bé podem assegurar que aquesta política elàstica i de maroma (ho diem per l'equilibri), toca ja al seu fi.

Amb els ideals d'un poble no s'hi juga.

Es més traïdor el de dintre casa, que no l'enemic que amb noblesa es presenta cara a cara.

Arri enllà, aquesta gent tant hixòcrita i funesta!

X

NOTETES

Un periòdic de Badalona, portaveu de les esquerres d'aquella ciutat, retà a controvèrsia a don Santiago de Riva i de España, confiant que, per a contradir les afirmacions aventurades que ha fet el príncep de Palou, acceptaria acudir a aquell acte nostre estimat amic el diputat a Corts pel districte, don Francisco Torras Villà.

D'això, fa ja més d'un mes i don Santiago ha donat la callada per resposta.

Apa, home, a veure si es decidíx!
Pit, i... cap de-costelles!

«Les Garces», vull dir «Gent d'ara», en ocasió de parlar de les passades eleccions municipals, digué que els pobles petits anys enrera temien a «l'amo de tot», com aquells personatges de «Terra Baixa» d'En Guimerà.

Nosaltres, treient-li punta a això, podríem parlar de Palou.

Hi ha tans «senyors Sebastians» pel món!
En un acte polític celebrat el diumenge últim a Santa Coloma de Gramanet, «l'amo» de Palou vessà tota la bilis que portava a dintre, des de les eleccions de Granollers, despoticant contra l'actuació incomparable de nostre diputat a Corts.

Brams d'ase no pugen al cel.

Uns assistents a l'acte, convingueren que no tenia raó don Santiago, ja que hi ha molta diferència de la representació que ara tenim a les Corts, amb la que *disfrutariem*, si el representant fos lliguero i mut, tot d'una pessa.

Un Llor i mut?

Val més un de casa i que cantí.

Ki-ki-ri-kill!

Com diem abans, en l'acte polític celebrat el diumenge a Santa Coloma de Gramanet, don Santiago despoticava de mala manera.

Entre altres tonteries, digué que els catalans que no perteneixen a la Lliga, són «bords».

Així, tal com sona: «BORDS».

Ja tornem a ésser a allò de «fills del burdell», «xusma», «púrria» i altres qualificatius intolerables, de quin vocabulari «La Veü» en tenia l'exclusiva; quan les coses anaven mal dades per la gent acaparadora de l'amor (?) a Catalunya.

Si tots els de Catalunya no combreguem amb una roda de molí que la Lliga preté fer-nos empassar, som «BORDS», aquesta regió és un hospici solt.

Sort que les gratuïtes afirmacions d'un infelís no arribaran a oïds de la dona catalana, o sino, pot-ser li esgarraparien aquella cara de pa de ral que Déu li ha donat.

Senyor, perdoneu-lo, que no sab el què es diu!

Són estridències produïdes pel mal de la impotència.

Don Santiago, en el mateix acte polític, sense com và ni com com costa, s'aixecava per a parlar, una pila de vegades.

Semblava talment un ninot de molles.

Ara, dret, ara assentat.

Res, pobret! Ell volia *garlar*.

Tots els tontos tenen la mania de l'exhibició.

Tolereu-li!

Un concejal de Santa Coloma, en l'esmentat acte polític digué:

—Senyors: Jo no tinc «auditòria».

Volia dir «oratória».

Vet-aquí perquè a voltes aquesta gent confón l'autonomia amb l'anatomia.

Una cosa és el parlar

i altre, saber escoltar.

Lo últim, si no li sab mal,

ho fa qualsevol.. concejal.

que a voltes és el millor.

«En boca ben tancada no hi entren mosques».

(Aquest pensament és del nostre gran Brunet).

«Els Vells», ai, no!; «Foc nou»; tampoc!; «Les Garces», menys!; «Gent d'ara», ara, carai... doncs, si, «Gent d'ara» diu que fem xistus dolents, i quant, «Gent d'ara» ho diu...

Nosaltres, pobres aficionats inofensius, ja sabem que no fem riure tant com les mitges blanques d'en Puig i Cadafalch, i que els nostres xistus quasi estan a l'altura d'aquells que feia el «Cu-cut» de tant *triste recordança*, però com que també sabem que les «notetes» arrenquen una rialleta de satisfacció a nostres amics, i fan enfadar de debò a don Santiago de Riva i de España, és tot quan ens proposem,

I, tutti contenti.

L'orga de don Santiago s'ha enfadat perquè en l'últim número de EL DEMOCRATA el nostre director senyor Brunet donava un curs complet de matemàtiques, amb motiu de les eleccions municipals a la vila.

Que si no sab *sumar*; que si li hauràn d'ensenyar a *restar* al senyor B.

No s'amofni, senyor d'Espanya; de *sumar* el nostre Brunet en sab per a anar fent, i el *restar*, ho deixa per vostès, que en saben la prima.

A Santa Coloma, —tornem-ho a dir— va haver-hi *xeflis* per a festejar la *esclatant victòria*.

I fins ens diuen que volen organitzar un àpat a Granollers per la disciplina demostrada pels 31 electors regionalistes que votaren a l'únic candidat de la Lliga en Martinet Raich.
¡Viva la Pepal

Podem adelantar a nostres llegidors que les disfresses que cridaràn més l'atenció en els dies de Carnaval seràn una molt *xamosa bailarina*; un *Samsón* abans de pendre-li la cabellera i un *pagés*, de Palou, amb caball blanc i sabre.

(¡Buen golpe de hoz!)

No s'estranyin, doncs, si aquests dies no veuen a en Camillo vestit d'home.

Don Santiago està de *placer*. En el fondo de la setmana passada en arremetre contra el nostre Brunet titllant-lo de «mal contable», per la seva competència en jugar números, no dona peu amb bola i prova d'això que diu: «Però com convé a EL DEMOCRATA anar traient els datos d'on beneficien més, a *Santa Coloma de Gramanet* fa la comparació amb les eleccions de Diputats a Corts i a *Montcada* i Sant Feliu de Codines la fa amb les de Diputats provincials» I doncs, sant cristià; que no recorda que Santa Coloma únicament vota amb nosaltres en eleccions generals i lo mateix succeeix a *Moncada* que per les provincials vota amb *Tarrrasa-Sabadell*.

Es necessita ésser tot el llumanera que és el amo de Palou per a voler fer dir a n'en Brunet coses que desde que va tornar del *nuevo mundo* sab fóren bestieses.

GACETILLAS

De acuerdo con lo propuesto e informado por la Real Academia de Medicina, ha sido nombrado Vocal técnico-médico de la Junta Local de Reformas Sociales de Badalona, nuestro amigo el distinguido Médico de aquella localidad, don Cándido Gómez Armengol.

A las muchas felicitaciones recibidas por dicho señor, unimos la nuestra más sincera.

Trabájase con gran actividad en el adorno de los salones de La Unión Liberal, Casino de Granollers y La Alhambra para el mayor lucimiento de los extraordinarios bailes que proyectan celebrar estos días de Carnaval con el concurso, respectivamente, de las orquestas La Moderna, orquestina Casanovas y La Catalana.

Además de estas orquestas, en La Unión Liberal se ha contratado, para el baile de mañana, lunes, la notable banda de la Bonanova, cuyo anuncio estos días llama la atención del público expuesto en las escaparates de los principales establecimientos.

También llaman la atención los objetos expuestos en las casas Eduardo Pujol y Clavell hermanas, adquiridos por el Casino y La Al-

hambra, para ser otorgados como premios a las máscaras que acudan a los bailes de esta noche, en la primera de dichas sociedades, y de mañana, en la segunda.

En la gorristería Villá se exponen buen número de monedas de oro que asimismo se ofrecen a los mejores disfraces que acudan al baile de mañana en La Unión Liberal.

En esta sociedad, además de los bailes que, como todos los años, se darán el domingo, lunes y martes, esta tarde y la del miércoles las *Colles de gitanes* de Parets y Llinás bailaràn las danzas típicas de nuestra comarca, y por la noche del miércoles prepara un gran concierto en el café de la importante asociación la orquesta La Moderna.

Ha debido aplazarse la celebración de la conferencia de carácter íntimo que, a ruego de un grupo de amigos, pensaba dar esta semana en el nuevo salón de actos de La Unión Liberal, el diputado a Cortes, nuestro amigo don Francisco Torras Villá.

Hállase enfermo de gravedad, hace algunos días, nuestro excelente amigo el conocido industrial cerrajero, don Juan Bellavista.

Hacemos votos por el restablecimiento de la salud de nuestro amigo.

Por los preparativos que se realizan, promete revestir excepcional importancia la temporada teatral de Cuaresma en el teatro de La Unión Liberal.

Para las primeras funciones que dará el próximo domingo, tarde y noche, la compañía de ópera española y zarzuela que actuará hasta la próxima Pascua de Resurrección, se anuncia la representación de la ópera del maestro Arrieta «Marina» y de la famosa ópera del glorioso maestro Bretón, «La Dolores».

Entre otros notables artistas líricos, la empresa tiene ya escriturados a la notable tiple ligera Guadalupe Giménez, al eminente tenor Miguel Mulleras y al aplaudido barítono Alejandro Nolla.

Para esta tarde está anunciado un extraordinario partido de foot-ball, conteniendo los primeros equipos Rubi y Granollers.

Entre los aficionados de esta villa, este encuentro es esperado con verdadero interés.

MUNICIPALES

La quinta de 1922

Sorteig oficial de mossos

El diumenge passat i a l'hora oficial, les set del matí, tingué lloc l'acte de l'allistament definitiu de mossos de l'actual reemplaç i sorteig

consegüent, qual resultat publiquem a continuació:

Llista del sorteig

- 1 Josep Jorba Esteve
- 2 Jaume Valls Mateu
- 3 Antoni Ambrós Ballús
- 4 Angel Parera Novellas
- 5 Josep Pascual Argemir
- 6 Antoni Roca Armengol
- 7 Miquel Roca Pales (Parader ignorat)
- 8 Josep Rodríguez Barolet
- 9 Josep Pujolà Portella
- 10 Joan Ventura Roselló
- 11 Josep Villà Torruella
- 12 Jacint Terricabras Mayol
- 13 Eudald Ayza Santacana
- 14 Salvador Pou Masó
- 15 Josep Cañellas Ballasca
- 16 Lluís Marquès Estrada
- 17 Antoni Aguilar Fontdevila
- 18 Jaume Fochs Banús
- 19 Joan Turu Vila
- 20 Esteve Castellà Arenas
- 21 Florenci Borrell Ribalta
- 22 Joan Font Domènech
- 23 Genís Villà Oliveras
- 24 Climent Parés Obiols
- 25 Fidel Verdaguer Vernedas
- 26 Joan Estruch Gollart
- 27 Salvador Xuclà Planell
- 28 Josep Torrents Borrell
- 29 Alexandre Rosell Vergés
- 30 Antoni Montañà Guasch
- 31 Jaume Oliveras Gelabert (Parader ignorat)
- 32 Josep Soler Barbany
- 33 Sebastià Parés Xuclà
- 34 Emili Bellavista Dubont
- 35 Lluís Rovira González
- 36 Jordi Colomer Rovira
- 37 Julià Llavina Rius
- 38 Florenci Coll Gimpera
- 39 Josep Barceló Torà
- 40 Donacià Amador Castellano
- 41 Jaume Ramià Nolla (Parader ignorat)
- 42 Josep Puig Vert
- 43 Bonaventura Bosch Manent
- 44 Ramón Llavina Vergés
- 45 Joan Puissa Coma
- 46 Isidre Montañà Estrada
- 47 Joan Seguí Condominas
- 48 Salvador Casas Blanxart
- 49 Josep Sol Parreu
- 50 Pere Gratacós Peycasat
- 51 Pere Martí Creus
- 52 Gaietà Florensa Viaplana
- 53 Josep Delcampo Caballé
- 54 Hilarió Brugarolas Planas
- 55 Joan Barnils Moncau
- 56 Josep Riera Samón
- 57 Domènec Planas Monteis
- 58 Josep Illa Argila
- 59 Marià de Ripoll Mollet (Parader ignorat)
- 60 Josep Gutiérrez Landa
- 61 Corneli Antigas Rodríguez
- 62 Joan Estrany Fabrés
- 63 Jaume Puig Vilà
- 64 Ramón Font Samón
- 65 Miquel Bosch Busquets
- 66 Joaquim Castellano Vives
- 67 Joaquim Comas Massuet
- 68 Josep Guix Gurri
- 69 Rafel Xirau Estapé
- 70 Miquel Marata Font
- 71 Llorenç Colomina Latorre
- 72 Benet Brugarolas
- 73 Josep Baró Roura
- 74 Gilbert Fontdevila Ribalta
- 75 Jaume Margenat Serracant
- 76 Pere Terrades Maspons
- 77 Blai Navarro Cardó
- 78 Esteve Bas Sala

— Per a diumenge que ve, primer diumenge de Març, està senyalada per la Llei la diada de reconeixement, talla i alegació de causes excloïdores del servei militar.

La sessió està senyalada per a les vuit del matí.

Imprenta Garrell : Granollers

El Demócrata

Organo de la Coalición Liberal Democrática

ANUNCIOS, EDICTOS Y COMUNICADOS
a precios convencionales

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

DISPONIBLE

DISPONIBLE

CASA GARRELL

IMPRENTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Esriptori i Dibuix
Llibres Rafllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

DISPONIBLE

DISPONIBLE